

In Deo Aufridus (Sjef) Soudant Joseph Wilhelmus Hubertus

Door Wim Swüste

Sjef werd geboren op 19 april 1924 te Gronsveld. Hij legde zijn Geloften in de FIC af op 15 augustus 1945 in Maastricht. Op 25 december 2022 overleed hij in het Woonzorgcentrum De Beyart in Maastricht.

In het evangelieverhaal dat we zojuist hoorden lezen geeft de apostel Johannes ons een goede inkijk in de levenshouding van Maria: ze is bezorgd, behulpzaam en levert geen commentaar wanneer haar zoon Jezus haar min of meer terecht wijst.

Zo'n instelling van 'je eigen plaats weten', is vrij uniek: Maria helpt de bruidegom dat hij niet 'op zijn gezicht gaat' en weet zich te schikken in haar eigen plaats, met ingehouden pijn wellicht.

Onze goede Sjef, die we vanmiddag uitgeleide doen met het zingen van het lied ter ere van de Sterre der Zee, was een grote vereerder van haar. Sterker nog: Zij was voor hem het grote voorbeeld dat een rode draad was in zijn leven als religieus

in onze Congregatie. Trouw bracht hij haar een bezoek in haar Maastrichtse basiliek. "Geleid ons door het leven, o Sterre der zee" staat met recht op zijn rouwbrief.

Sjef is geboren in Gronsveld, waar hij opgroeide met zijn broer en zus. Bij zijn geboorte, zo vertelde hij eens aan broeder Nico Coolen z.g. 'met nauw verholten trots' dat hij de naam Sjef mocht dragen vanwege de traditie die vanaf de vroegere generaties in zijn familie in stand werd gehouden.

Hij maakte zijn keuze in 1943 om Broeder van Maastricht te worden en legde op 15 augustus 1945 zijn eerste gelofte af. Volgens een kostbare traditie in onze Congregatie lag de tekst van deze geloftebrief op zijn doodskest in het mortuarium.

Aanvankelijk was hij een paar jaar op de Sterreschansweg in Nijmegen zijn medebroeders dienstbaar in het huishoudelijk werk. Daarna gaf hij de wens te kennen om ziekenbroeder te worden.

Zijn wens werd vervuld, en zo kon hij in 1947 in het Lidwinavijloen aan zijn opleiding beginnen. Hij kwam in de leer bij br. Emericus, een vakman van formaat, en werkte samen met de broeders Renildus, Ribertus en Frits Baten.

Na zijn opleiding was hij de ziekenbroeder voor de jongens en medebroeders van het pensionaat St. Louis in Amersfoort, om na dertien jaar weer terug te keren naar De Beyart.

Naast zijn taak als ziekenbroeder was hij ook kostner in de mooie kapel van het Lidwinavijloen. Sjef verstond de kunst om op hoogtij dagen zó-veel bloemstukken op en rond het altaar neer te zetten, dat de eerwaarde voorganger nauwelijks nog te zien was.

In deze periode werd De Beyart grondig verbouwd. De grote kapel werd afgebroken en maakte plaats voor de woonflat. In het Beyartgebouw werd een verzorgingsafdeling gerealiseerd die onder leiding kwam van br. Noud Fonken. In het Lidwingegebouw werden twee groepen van Zusters OCD ondergebracht.

In 1987 stopte Sjef met zijn inzet voor zieken en werd hij door br. Martinus Salman benoemd als hoofdkoster van nieuwe De Beyartkapel. In dit werk werk, dat hij tot 2013 met grote toewijding verrichtte, ving hij de voorgangers op, zorgde dat hun liturgische kledij gereed lag, en werd de bloemversiering verzorgd door hem en br. Callix-

Sjef als misdienaar bij een begraving, en met de Mariakazuifel die hem zo dierbaar was

tus. Met kennissen, die een kaarsenfabriek hadden in zijn geboorteplaats Gronsveld, regelde hij de aankoop van kaarsen. Het aanschaffen van de jaarlijkse paaskaars was voor Sjef een hoogtepunt: trots dat hij weer een feestelijke kaars had aangeschaft tegen een mooie prijs.

Bij plechtige Mariafeesten maakte Sjef gebruik van een handgeboorduurd Mariakazuifel. Een zeer oud kunstwerk in de vorm van een vioolkest. Dit voorwerp viel onder het beheer van de FIC architecten en hing in een kast in het archief in de voorbouwkelder.

Er moest dus steeds door Sjef om gevraagd worden om het even te 'lenen'. Hij vond dat eigenlijk helemaal niet prettig, want "dit kazuifel hoorde niet in het FIC archief te hangen, maar in de kast van de Beyartsacristie!" In samenspraak met de toenmalige broeder-directeur van het huis wist hij gedaan te krijgen dat het voortaan in 'zijn domein' kwam te hangen. Het kostbare kazuifel werd op een moderne mantel overgeplaatst en wordt thans door de voorganger gedragen als eerbetoon aan Sjef.

Bij het toedienen van de Ziekenzalving was Sjef een geweldige assistent voor de priester. Alle benodigheden waren aanwezig, inclusief gesacreerde hosties, de boekjes werden door hem uitgedeeld, en zodoende had deze plechtigheid

steeds een warm en stijlvol verloop. In 2013 werd zijn taak door br. Frans Turkenburg overgenomen.

In de grote gemeenschap van de broeders was Sjef een trouw lid. Hij was steeds op de recreatie en bij beraden. Hij genoot van de feesten en de gezelligheid. Bij gebedsvieringen was hij steeds trouw aanwezig: een fijne medebroeder!

In onze Constituties lezen we: "Het leven van Maria stond helemaal in dienst van haar Zoon. Zij zag zichzelf als een eenvoudige dienstmaagd, aan wie God grote dingen deed. Zij inspireert ons. Haar voorbeeld willen wij volgen."

Ik denk dat Sjef niet elke dag in onze Constituties zat te lezen. Vast staat wel, dat hij als groot vereerder van haar, heel getrouw en met grote overtuiging, in haar voetsporen heeft geleefd. Elke dag, tot op het laatst toe, zat hij geruime tijd in deze kapel te bidden bij de afbeelding van Maria met het kind Jezus, hier op de altaarwand.

Met dankbaarheid en respect kijken we op het lange en rijke leven van broeder Aufridus Soudant terug. Sjef kan nu genieten van haar aanwezigheid in de hemel, waarmee een intens diep verlangen van hem in vervulling is gegaan.

Goede Sjef, rust in de vrede die je dik verdient hebt.

Oog voor kwetsbaren Johan Muijtjens

Liefdevolle,
Wij danken U voor het kostbare leven van deze medebroeder, die enige jaren de oudste van onze gemeenschap mocht zijn. U hebt hem tot U geroepen op het feest van de geboorte van het Kind van Maria, Maria, die broeder Sjef zo vereerde en liefhad.

Wij vragen U: Inspireer ons allen tot grote liefde voor haar, die U Jezus als Moeder hebt gegeven.

U hebt broeder Sjef ingegeven om zijn hart en handen speciaal voor zieken en zwakken in te zetten. Zowel voor jonge mensen als voor talrijke medebroeders heeft hij met opgewektheid, kennis en trouw zijn beste krachten gegeven.
Wij vragen U: Laat zijn voorbeeld ons blijven stimuleren om vooral oog te hebben voor wat lichamelijk of geestelijk kwetsbaar en afhankelijk is.

Met bijzondere toewijding heeft broeder Sjef zich ook voor de liturgie ingezet. Op die manier heeft hij veel bijgedragen aan de waardige viering van de Eucharistie, het mysterie van Uw liefde, en de uiteindelijke bron van ons leven.

Wij vragen U: Verdiep in ons de gevoeligheid voor uw liefdevolle betrokkenheid die wij met name in de Eucharistie mogen vieren.

Broeder Sjef was zeer bekommerd om het lijden van zoveel onschuldige mensen, ook in onze tijd. Maria, vooral als Sterre der Zee, troostte en bemoeidigde hem daarin.

Help ook ons dat we ons niet afsluiten voor het leed van anderen en dat wij door vrouwvol gebed en moedige inzet blijven bijdragen aan de genezing van onze wereld.

Dat alles vragen wij U door hét beeld van uw genezende liefde, Jezus Christus, Uw zoon en onze broeder.

1952: Sjef (rechts) als ziekenbroeder, met Jo Tulliemans

1977: Sjef als cabarettier

2005: jubileum

Blijf mij nabij

Sjef Soudant

voorgelezen door nicht

*Blijf mij nabij, wanneer het duister daalt.
De nacht valt in, waarin geen licht meer straalt.
Andere helpers, Heer, ontvallen mij
Hulp der hulpelozen wees mij nabij.*

*Wees bij mij, nu de dag ten einde spoedt
Alles verdoft wat glans bezat en gloedt.
Alles vervalt in 't wisselend getij,
Maar Gij, die eeuwig zijt, blijf mij nabij.*

*U heb ik nodig, Uw genade is
Mijn enig licht in nacht en duisternis
Wie anders zal mijn leidzman zijn dan Gij?
In nacht en ontij, Heer, blijf mij nabij.*

*Ik vrees geen kwaad, want bij mij is de Heer.
Tranen van leed zijn nu niet meer.
Waar is uw prikkel, dood, dreigt gij mij?
Ik triomfeer, mij is de Heer nabij.*

*Houd, Heer, Uw kruis hoog voor mijn brekend oog
Licht in het duister, wijs de weg omhoog.
Uw dag breekt aan, de schaduw gaat voorbij
In dood en leven, Heer, weest Gij nabij.*